

**НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ
І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ**
Кафедра ветеринарної епідеміології та охорони здоров'я тварин

“ЗАТВЕРДЖУЮ”
Факультет ветеринарної медицини
“04” червня 2026 р.

**РОБОЧА ПРОГРАМА
НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
“ВЕТЕРИНАРНІ ПРЕВЕНТИВНІ ТЕХНОЛОГІЇ ЗАРАЗНИХ ХВОРОБ
КОНЕЙ”**

Галузь знань Ветеринарна медицина
Спеціальність 211 “Ветеринарна медицина”
Освітня програма “Ветеринарна медицина”
Факультет ветеринарної медицини

Розробники: **Володимир МЕЛЬНИК**, завідувач кафедри ветеринарної епідеміології та охорони здоров'я тварин к.вет.н., доцент

Опис навчальної дисципліни

Навчальна дисципліна «Ветеринарні превентивні технології заразних хвороб коней» є однією з ключових складових підготовки магістрів ветеринарної медицини, що охоплює систему профілактичних заходів, спрямованих на попередження, раннє виявлення та контроль поширення інфекційних хвороб у коней. У рамках курсу студенти ознайомлюються з етіологією, епізоотологією, патогенезом, клінічною картиною, діагностикою, лікуванням і, головне, з профілактикою найбільш поширених та соціально небезпечних заразних хвороб коней.

Особливу увагу приділено сучасним підходам до біобезпеки, розробці та реалізації протиепізоотичних планів, вакцинопрофілактиці, методам санітарного контролю, дезінфекції та карантинним заходам у кінних господарствах.

Галузь знань, спеціальність, освітня програма, освітній ступінь		
Освітній ступінь	<i>Магістр</i>	
Спеціальність	<i>211 – «Ветеринарна медицина»</i>	
Освітня програма	<i>Ветеринарна медицина</i>	
Характеристика навчальної дисципліни		
Вид	обов'язкова	
Загальна кількість годин	120	
Кількість кредитів ECTS	4	
Кількість змістових модулів	3	
Курсовий проект (робота) (за наявності)	Курсова робота (історія хвороби) з дисципліни <u>«Епізоотологія та інфекційні хвороби»</u>	
Форма контролю	<i>Диференційований залік, Залік, Екзамен</i>	
Показники навчальної дисципліни для денної та заочної форм здобуття вищої освіти		
	Форма здобуття вищої освіти	
	денна	заочна
Курс (рік підготовки)	6	
Семестр	12	
Лекційні заняття	30 год.	год.
Практичні, семінарські заняття	год.	год.
Лабораторні заняття	30 год.	год.
Самостійна робота	60 год.	год.
Кількість тижневих аудиторних годин для денної форми здобуття вищої освіти	4 год.	

1. Мета, компетентності та програмні результати навчальної дисципліни

Мета дисципліни полягає у формуванні у здобувачів вищої освіти глибоких теоретичних знань і практичних навичок щодо системи ветеринарно-профілактичних заходів, спрямованих на запобігання виникненню, поширенню та ліквідації заразних хвороб коней. Особлива увага приділяється застосуванню сучасних превентивних технологій, дотриманню принципів біобезпеки, розробці протиепізоотичних заходів і впровадженню вимог національного законодавства та міжнародних стандартів (WOAH/OIE) у сфері ветеринарної медицини.

Перелік навчальних дисциплін, які передують вивченню «Анатомія тварин», «Цитологія, гістологія, ембріологія», «Фізіологія тварин», «Біохімія тварин», «Ветеринарна мікробіологія», «Ветеринарна вірусологія», «Ветеринарна імунологія», «Патологічна фізіологія», «Гігієна тварин», «Годівля тварин», «Ветеринарна фармакологія», «Основи біобезпеки та біоетики», «Клінічна і лабораторна діагностика», «Патоморфологія», «Епізоотологія та інфекційні хвороби», «Організація ветеринарної справи та національне і міжнародне ветеринарне законодавство», «Спеціальна епізоотологія».

Набуття компетентностей:

- інтегральна компетентність (ІК): Здатність розв'язувати складні задачі і проблеми у галузі ветеринарної медицини, що передбачає проведення досліджень та/або здійснення інновацій та характеризується невизначеністю умов і вимог.

- загальні компетентності (ЗК):

ЗК 2. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.

ЗК 3. Знання та розуміння предметної галузі та професії.

ЗК 9. Здатність приймати обґрунтовані рішення.

ЗК 13. Здатність ухвалювати рішення та діяти, дотримуючись принципу неприпустимості корупції та будь-яких інших проявів не доброчесності.

- спеціальні (фахові) компетентності (СК):

СК 4. Здатність проводити клінічні дослідження з метою формулювання висновків щодо стану тварин чи встановлення діагнозу.

СК 7. Здатність організовувати і проводити лабораторні та спеціальні діагностичні дослідження й аналізувати їх результати.

СК 8. Здатність планувати, організовувати та реалізовувати заходи з лікування тварин різних класів і видів, хворих на незаразні, інфекційні та інвазійні хвороби.

СК 12. Здатність розробляти та реалізовувати заходи, спрямовані на захист населення від хвороб, спільних для тварин і людей.

СК 13. Здатність розробляти стратегії профілактики хвороб різної етіології.

СК 19. Здатність здійснювати просвітницьку діяльність серед працівників галузі та населення.

СК 20. Здатність організовувати, здійснювати і контролювати документообіг під час професійної діяльності.

СК 21. Здатність комплексно оцінювати та управляти процесами відповідно до вимог щодо благополуччя і здоров'я тварин, безпечності й якості харчових продуктів, побічних продуктів тваринного походження і кормів відповідно до концепції «Єдиного здоров'я», обґрунтовувати зв'язок між безпечністю харчових продуктів і громадським здоров'ям, прогнозувати мікробіологічні ризики, зокрема зоонозів, та розробляти управлінські рішення щодо їх попередження.

Програмні результати навчання (ПРН):

ПРН 3. Визначати суть фізико-хімічних і біологічних процесів, які відбуваються в організмі тварин у нормі та за патології.

ПРН 4. Збирати анамнестичні дані під час реєстрації та обстеження тварин, приймати рішення щодо вибору ефективних методів діагностики, лікування та профілактики хвороб тварин.

ПРН 7. Формулювати висновки щодо ефективності обраних методів і засобів утримання, годівлі та лікування тварин, профілактики заразних і незаразних хвороб, а також виробничих і технологічних процесів на підприємствах з утримання, розведення чи експлуатації тварин різних класів і видів.

ПРН 18. Здійснювати облікову звітність під час фахової діяльності.

ПРН 20. Володіти спеціалізованими програмними засобами для виконання професійних завдань.

ПРН 21. Оцінювати та управляти процесами відповідно до вимог щодо благополуччя і здоров'я тварин, безпечності й якості харчових продуктів, побічних продуктів тваринного походження і кормів відповідно до концепції «Єдиного здоров'я», обґрунтовувати їх зв'язок із громадським здоров'ям, прогнозувати мікробіологічні ризики, зокрема зоонозів, та розробляти управлінські рішення щодо їх попередження.

Компетенції першого дня

До основних компетенцій першого дня належать:

10. Розуміти та застосовувати принципи концепції Єдиного здоров'я для забезпечення належної клінічної практики у ветеринарії, а також науково обґрунтованої та доказової ветеринарної медицини.

22. Збирати, зберігати та транспортувати зразки, обирати відповідні діагностичні тести, здійснювати інтерпретації та мати розуміння щодо обмеження результатів тестів.
25. Розпізнавати ознаки можливих захворювань тварин, що підлягають повідомленню до відповідних державних органів, зоонозів, а також ознак жорстокого поводження з тваринами та вживати відповідних заходів, у тому числі повідомляти відповідні органи влади.
26. Отримувати доступ до відповідних джерел інформування та Законодавства, що стосуються догляду за тваринами та забезпечення їх благополуччя, переміщення тварин, нотифікацій щодо догляду за тваринами та їх добробутом, переміщенням тварин, хвороб, що підлягають повідомленню, використання лікарських засобів, включаючи відповідальне використання антимікробних препаратів.
27. Правильно і відповідально призначати пацієнтам ліки та видавати їх відповідно до Законодавства та останніх настанов.
29. Правильно застосовувати принципи та оцінювати протоколи з біозахисту.
34. Проводити розтин трупів тварин всіх поширених видів, включаючи відбір зразків, відправку їх на дослідження та оформлення звітності.
38. Консультувати населення та впроваджувати програми профілактики та ліквідації хвороб відповідно до захворювання та виду тварин, прийнятих стандартів здоров'я тварин, їх добробуту, громадського здоров'я та охорони навколишнього середовища.

Компетенції першого дня, які мають підтримувальний характер:

1. Демонструвати розуміння етичних та правових рамок, в яких має працювати лікар ветеринарної медицини, включаючи професійні аспекти, аспекти, що пов'язані з благополуччям тварин, власників тварин, громадським здоров'ям, суспільні та екологічні аспекти, пов'язані з професійною діяльністю.
4. Сприяти та контролювати збереження здоров'я та безпеки себе, пацієнтів, власників тварин, колег та навколишнього середовища під час здійснення професійної діяльності; демонструвати знання про принципи забезпечення якості; застосовувати принципи управління ризиками на практиці.
11. Демонструвати здатність критично аналізувати докази, справлятися з неповною інформацією, вирішувати непередбачувані ситуації та адаптувати знання, вміння і практичні навички до різних виробничих ситуацій.
12. Використовувати професійні здібності для сприяння розвитку ветеринарних знань та реалізації концепції "Єдине здоров'я" з метою сприяння здоров'ю, безпеці та благополуччю тварин, людини і навколишнього середовища, а також досягнення Цілей сталого розвитку ООН.

Компетенції першого дня, які мають додатковий характер:

16. Отримувати точну та об'єктивну історію окремої тварини або групи тварин, а також їх утримання та стану навколишнього середовища.
23. Чітко комунікувати та співпрацювати з діагностичними установами, включаючи надання ними відповідних результатів для формування історії хвороби відповідного пацієнта.
24. Використовувати базове діагностичне обладнання та ефективно проводити обстеження тварин відповідно до конкретного випадку, згідно з належною практикою охорони здоров'я та біобезпеки і чинними нормативними документами. Розуміти внесок цифрових інструментів та штучного інтелекту у теорію і практику ветеринарної медицини.

2. Програма та структура навчальної дисципліни

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин												
	Повний термін навчання денна форма						Сокочений термін навчання денна форма						
	усього	у тому числі					усього	у тому числі					
		л	п	лаб	інд	с.р.		л	п	лаб	інд	с.р.	
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>	<i>6</i>	<i>7</i>	<i>8</i>	<i>9</i>	<i>10</i>	<i>11</i>	<i>12</i>	<i>13</i>	
Змістовий модуль 1. Комплексне планування та управління біобезпекою і епізоотичним контролем у кінному господарстві													
Тема 1.	9	2		2		6							

Тема 2.	9	2		2		6							
Тема 3.	9	2		2		4							
Тема 4.	9	2		2		4							
Модуль 1	9	2		2									
Разом за змістовим модулем 1	40	10	0	10	0	20							
Змістовий модуль 2. Вірусні інфекції коней: діагностика, імунопрофілактика та протиепізоотичні заходи													
Тема 1	9	2		2		6							
Тема 2	9	2		2		6							
Тема 3	9	2		2		4							
Тема 4	9	2		2		4							
Модуль 2	9	2		2									
Разом за змістовим модулем 2	40	10	0	10	0	20							
Змістовий модуль 3. Біобезпека та лабораторна діагностика бактеріальних інфекцій у коней													
Тема 1	9	2		2		5							
Тема 2	9	2		2		5							
Тема 3	9	2		2		5							
Тема 4	9	2		2		5							
Модуль 3	9	2		2									
Разом за змістовим модулем 3	40	10	0	10	0	20							
Усього годин	120	30	0	30	0	60							

3. Теми лекцій

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1.	Вступ до дисципліни. Роль превентивних технологій у ветеринарії коней. Концепція «Єдиного здоров'я» у ветеринарній медицині.	2
2.	Біобезпека у кінному господарстві як основа профілактики.	2
3.	Епізоотологічний моніторинг та зонування. Оцінка ризиків для тварин і людей. Загальні підходи до профілактики інфекційних хвороб коней.	2
4.	Зоонозні інфекції: міжгалузеве співробітництво у профілактиці. Імунопрофілактика як складова міжнародних програм боротьби із зоонозами серед коней.	2
5.	Державні та міжнародні програми запобігання зоонозам серед коней. Сучасні вакцини та технології імунопрофілактики у коней. Встановлення і контроль статусу господарства щодо заразних хвороб.	2
6.	Роль ветеринарного лікаря у системі «Єдиного здоров'я». Етика та комунікація з власниками тварин.	2
7.	Сертифікація, облік, звітність, карантин. Законодавство, контроль на кордонах, міжвідомча взаємодія.	2
8.	Сап коней: ветеринарно-санітарні заходи та зоонозні ризики. Особливості епізоотичного процесу, міжнародний контроль.	2
9.	Бруцельоз і лістеріоз у коней: зоонозний потенціал та міжгалузєва профілактика.	2
10.	Сказ у коней: біологічні особливості, вакцинація, заходи безпеки профілактика, імунізація. Роль коней у ланцюгу передачі зоонозних хвороб.	2

11.	Інфекційна анемія коней: епізоотологія, діагностика, серологічний моніторинг та контроль. Підходи до недопущення поширення в популяції.	2
12.	Грип коней як транскордонна інфекція: міжнародна взаємодія у профілактиці, вакцинація, санітарно-ветеринарний контроль.	2
13.	Герпесвірусні інфекції коней: профілактика абортів та респіраторних форм. Планування вакцинації і захист репродуктивного здоров'я.	2
14.	Вірусні енцефаломієліти коней: екоепідеміологічні аспекти. Переносники (комахи), зміна клімату, адаптація підходів до профілактики.	2
15.	Аденовірусна, ротавірусна та інші вірусні інфекції молодняка коней: роль у загальному біобезпековому ланцюгу. Попередження спалахів у тваринницьких комплексах.	2
ВСЬОГО		30

4. Теми лабораторних (практичних, семінарських) занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1.	Ознайомлення з нормативною базою та планування системи біобезпеки в кінному господарстві. Складання плану біобезпеки та оцінка біобезпеки.	2
2.	Аналіз епізоотичної ситуації та зонування території. Побудова епізоотичної карти і визначення ризиків. Визначення рівня ризику виникнення інфекційних хвороб у господарстві, оцінка біобезпеки господарства.	2
3.	Практичне застосування заходів профілактики зоонозів: бруцельоз і лістеріоз. Планування заходів із захисту персоналу та тварин.	2
4.	Оцінка ефективності профілактичних заходів при основних інфекціях коней. Аналіз схем вакцинації, антисептики, карантинні заходи. Розробка протоколів дій при підозрі на інфекцію.	2
5.	Модуль 1. Комплексне планування та управління біобезпекою і епізоотичним контролем у кінному господарстві	1
6.	Діагностика сказу у коней. Робота з вакцинами та засобами імунопрофілактики. Підбір вакцини, складання плану вакцинації.	2
7.	Моделювання спалаху грипу коней у господарстві. Розробка комплексу протиепізоотичних заходів. Аналіз ефективності вакцинації проти грипу: розрахунок рівня охоплення популяції. Робота з таблицями, побудова графіків вакцинації.	2
8.	Біобезпека та лабораторна діагностика при підозрі на сибірку у коней. Методи швидкої діагностики, індикація спор, правила роботи з патогенами I групи.	2
9.	Методи відбору проб, транспортування і лабораторна діагностика сапу та миту коней, підготовка супровідних документів.	2
10.	Лабораторна діагностика правця у коней: культуральне виділення та ідентифікація <i>Clostridium tetani</i> . Використання редукційних середовищ, тест на токсигенність.	2
11.	Діагностика родокової інфекції коней: бактеріологічний і серологічний підходи.	2
12.	Модуль 2. Біобезпека та лабораторна діагностика бактеріальних інфекцій у коней	1
13.	Вивчення імунологічних препаратів проти герпесвірусної інфекції коней. Порівняння типів вакцин, аналіз схем щеплення.	2
14.	Ідентифікація комач–переносників вірусних енцефаломієлітів. Вивчення біології векторів, складання рекомендацій для зменшення ризиків.	1

15.	Діагностика вірусних ентеритів (адено-, рота-віруси) у лошат. Відбір проб фекалій, тест-системи, інтерпретація результатів.	2
16.	Лабораторна діагностика вірусних інфекцій коней: африканська чума, вірусний артеріт, везикулярний стоматит. Порівняльний аналіз методів ПЛР та ІФА. Вибір проб для досліджень.	2
17.	Серологічні методи виявлення інфекційної анемії коней.	1
18.	Модуль 3. Вірусні інфекції коней: діагностика, імунопрофілактика та протиепізоотичні заходи	1
ВСЬОГО		30

5. Теми самостійної роботи

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1.	Розробка заходів профілактики та боротьби з сибіркою серед конепоголів'я	6
2.	Розробка заходів профілактики та боротьби з правцем та ботулізмом серед конепоголів'я	6
3.	Розробка заходів профілактики та боротьби з туберкульозом серед конепоголів'я	4
4.	Розробка заходів профілактики та боротьби з лістеріозом серед конепоголів'я	4
5.	Розробка заходів профілактики та боротьби з грипом серед конепоголів'я	6
6.	Розробка заходів профілактики та боротьби з ринопневмонією серед конепоголів'я	6
7.	Розробка заходів профілактики та боротьби з інфекційним метритом серед конепоголів'я	4
8.	Розробка заходів профілактики та боротьби з дерматомікозами серед конепоголів'я	4
9.	Розробка заходів профілактики та боротьби з ІНАН КОНЕЙ серед конепоголів'я	5
10.	Розробка заходів профілактики та боротьби з Венесуельським енцефалітом серед конепоголів'я	5
11.	Розробка заходів профілактики та боротьби з австралійським енцефалітом серед конепоголів'я	5
12.	Розробка заходів профілактики та боротьби з везикулярним стоматитом серед конепоголів'я	5
ВСЬОГО		60

6. Методи та засоби діагностики результатів навчання:

(вибрати необхідне чи доповнити)

- усне або письмове опитування;
- тестування;
- захист лабораторних/практичних робіт;
- захист рефератів;

7. Методи навчання *(вибрати необхідне чи доповнити)*:

- проблемне навчання;
- практико-орієнтоване навчання;
- кейс-метод;
- проєктне навчання;
- перевернутий клас;
- навчання через дослідження;
- навчальні дискусії та дебати;
- командна робота;
- гейміфікація.

8. Оцінювання результатів навчання.

Оцінювання знань здобувача вищої освіти відбувається за 100-бальною шкалою і переводиться в національну оцінку згідно чинного «Положення про екзамени та заліки у НУБіП України»

8.1. Розподіл балів за видами навчальної діяльності

Вид навчальної діяльності	Результати навчання	Оцінювання
Модуль 1. Комплексне планування та управління біобезпекою і епізоотичним контролем у кінному господарстві		
Лекція 1. Вступ до дисципліни. Роль превентивних технологій у ветеринарії коней. Концепція «Єдиного здоров'я» у ветеринарній медицині	<p>Описувати зміст, мету та завдання дисципліни, її значення у підготовці ветеринарних фахівців, зокрема у сфері конярства.</p> <p>Аналізувати роль превентивних технологій у ветеринарному забезпеченні здоров'я коней, зокрема профілактики інфекційних і неінфекційних захворювань.</p> <p>Обґрунтовувати значення ранньої діагностики, вакцинації, біобезпеки та інших профілактичних заходів для збереження продуктивності та добробуту коней.</p> <p>Пояснювати основні положення концепції «Єдиного здоров'я» та її зв'язок із ветеринарною медициною, охороною здоров'я людей і навколишнього середовища.</p> <p>Інтерпретувати приклади міждисциплінарної взаємодії (ветеринарія, медицина, екологія) в контексті запобігання спільним хворобам (зоонозам).</p> <p>Формувати усвідомлення ролі ветеринарного лікаря як важливого елемента у глобальній системі здоров'я.</p>	-
Лабораторна/практична робота 1. Ознайомлення з нормативною базою та планування системи біобезпеки в кінному господарстві. Складання плану біобезпеки та оцінка біобезпеки.	<p>Інтерпретувати основні положення національної та міжнародної нормативної бази щодо біобезпеки в галузі ветеринарної медицини, зокрема у сфері утримання коней.</p> <p>Ідентифікувати ключові законодавчі документи, що регламентують санітарні вимоги, заходи з профілактики захворювань і обов'язки власників тварин у кінному господарстві.</p> <p>Аналізувати ризики біобезпеки у різних типах кінних господарств (спортивних, племінних, рекреаційних тощо).</p> <p>Розробляти план біобезпеки для конкретного господарства, з урахуванням специфіки його діяльності, інфраструктури, потоку людей і тварин, наявних ризиків.</p> <p>Обґрунтовувати вибір превентивних і контрольних заходів, спрямованих на зменшення ризику занесення та поширення інфекцій.</p> <p>Оцінювати ефективність впроваджених заходів біобезпеки шляхом використання відповідних інструментів (чек-листи, протоколи аудиту, контрольні карти тощо).</p> <p>Формувати рекомендації з удосконалення системи біобезпеки на основі результатів оцінки й аналізу критичних точок.</p>	10
Лекція 2. Біобезпека у кінному господарстві як основа профілактики	<p>Пояснювати поняття біобезпеки та її значення для підтримання здоров'я коней у різних типах господарств.</p> <p>Аналізувати основні шляхи занесення і поширення інфекційних агентів у кінному господарстві (через тварин, людей, інвентар, транспорт тощо).</p> <p>Визначати ключові елементи системи біобезпеки, включаючи:</p> <ul style="list-style-type: none"> – контроль доступу, – зонування території, – санітарно-гігієнічні вимоги, – дезінфекційні заходи, – карантин і моніторинг. <p>Обґрунтовувати важливість біобезпеки як профілактичного інструменту для зменшення використання антибіотиків і запобігання розвитку резистентності.</p> <p>Наводити приклади ефективного впровадження біобезпеческих практик у реальних кінних господарствах (на національному чи міжнародному рівні).</p> <p>Формулювати базові рекомендації щодо впровадження профілактичних заходів, заснованих на принципах біобезпеки.</p>	-

<p>Лабораторна/практична робота 2. Аналіз епізоотичної ситуації та зонування території. Побудова епізоотичної карти і визначення ризиків. Визначення рівня ризику виникнення інфекційних хвороб у господарстві, оцінка біобезпеки господарства.</p>	<p>Збирати та аналізувати дані про епізоотичну ситуацію в регіоні або конкретному господарстві (на основі офіційних джерел, статистики, картографічних матеріалів). Інтерпретувати інформацію щодо поширення інфекційних захворювань у коней з урахуванням географічних, біологічних та виробничих факторів. Будувати просту епізоотичну карту (схематично або з використанням цифрових інструментів), відображаючи потенційні зони ризику та джерела загроз. Здійснювати зонування території господарства відповідно до принципів біобезпеки (чисті, умовно чисті, забруднені зони тощо). Визначати фактори ризику занесення інфекцій (через персонал, транспорт, новоприбулих тварин, контакт із дикою фауною тощо). Оцінювати рівень ризику виникнення інфекційних хвороб у кінному господарстві за допомогою шкал або матриць ризику. Проводити первинну оцінку біобезпеки господарства, виявляючи критичні точки та надаючи рекомендації щодо покращення. Презентувати результати аналізу та картографування, аргументуючи свої висновки щодо рівня біобезпеки.</p>	<p>10</p>
<p>Лекція 3. Епізоотологічний моніторинг та зонування. Оцінка ризиків для тварин і людей. Загальні підходи до профілактики інфекційних хвороб коней</p>	<p>Пояснювати сутність епізоотологічного моніторингу, його цілі та етапи реалізації в системі ветеринарного контролю. Аналізувати джерела та динаміку поширення інфекційних хвороб у коней на основі епізоотичних даних. Ідентифікувати чинники ризику занесення і розповсюдження збудників, що становлять загрозу як для тварин, так і для людей. Проводити базову оцінку ризиків у господарстві з урахуванням біологічних, технологічних та екологічних аспектів. Обґрунтовувати необхідність зонування території господарства з метою контролю за поширенням інфекцій. Характеризувати загальні підходи до профілактики інфекційних хвороб коней, включаючи біобезпеку, вакцинацію, моніторинг та санітарно-гігієнічні заходи. Оцінювати значення міжгалузевої взаємодії у межах системи «Єдиного здоров'я» для запобігання епізоотіям та зоонозам.</p>	<p>-</p>
<p>Лабораторна/практична робота 3. Оцінка ефективності профілактичних заходів при основних інфекціях коней. Аналіз схем вакцинації, антисептики, карантинні заходи. Розробка протоколів дій при підозрі на інфекцію.</p>	<p>Аналізувати ефективність застосування основних профілактичних заходів при інфекційних захворюваннях коней. Оцінювати та порівнювати схеми вакцинації для коней проти найбільш поширених інфекцій, з урахуванням віку, статусу тварин і епізоотичної ситуації. Характеризувати засоби та режими антисептичної обробки у кінному господарстві. Описувати вимоги до карантинних заходів, включаючи ізоляцію новоприбулих тварин і дії під час підозри на спалах. Розробляти протокол дій при підозрі на інфекційне захворювання (діагностичні кроки, обмежувальні заходи, повідомлення відповідних органів). Пропонувати заходи для підвищення ефективності профілактики на основі оцінки існуючих практик у господарстві. Працювати з нормативною документацією, інструкціями та протоколами, що регламентують протиепізоотичні дії.</p>	<p>10</p>
<p>Лекція 4. Зоонозні інфекції: міжгалузеве співробітництво у профілактиці. Імунопрофілактика як складова міжнародних програм боротьби із зоонозами серед коней.</p>	<p>Пояснювати природу та особливості зоонозних інфекцій, які можуть передаватися від коней до людини. Наводити приклади найбільш поширених зоонозів серед коней (наприклад, сибірка, бруцельоз, сеп, лістеріоз) та описувати їхній зоонозний потенціал. Аналізувати роль і механізми міжгалузевої співпраці між ветеринарною медициною, медициною людини та екологічними службами в межах концепції «Єдиного здоров'я». Оцінювати значення імунопрофілактики як інструменту профілактики зоонозних захворювань серед коней. Описувати основні міжнародні програми, стратегії та ініціативи (наприклад, WOAH, FAO, WHO), спрямовані на контроль зоонозів. Пояснювати механізми розробки, сертифікації та впровадження вакцин, які використовуються у рамках зоонозної профілактики.</p>	<p>-</p>

	Формувати уявлення про глобальну відповідальність ветеринарного фахівця у сфері біобезпеки й захисту громадського здоров'я.	
Лабораторна/практична робота 4. Біобезпека та лабораторна діагностика при підозрі на сибірку у коней. Методи швидкої діагностики, індикація спор, правила роботи з патогенами I групи.	Розпізнавати клінічні ознаки та епізоотологічні передумови, що викликають підозру на сибірку у коней. Описувати принципи біобезпеки при роботі з підозрілими на сибірку об'єктами, включаючи заходи індивідуального та колективного захисту. Застосовувати методи швидкої діагностики сибірки, зокрема мікроскопію, люмінесценцію та імунологічні тести. Проводити індикацію спор <i>Bacillus anthracis</i> із зразків навколишнього середовища або біоматеріалу. Дотримуватись вимог безпеки під час роботи з патогенами I групи, з урахуванням чинного законодавства та міжнародних стандартів. Підготувлювати біологічні проби до транспортування згідно з протоколами безпеки та оформляти відповідну документацію. Оцінювати епізоотичну та біологічну загрозу, пов'язану з виявленням спор сибірки в господарстві, та пропонувати алгоритм подальших дій.	10
Самостійна робота. Розробка заходів профілактики та боротьби з сибіркою серед конепоголів'я.	Описувати епізоотологічні особливості сибірки у коней, включаючи шляхи зараження, перебіг та наслідки хвороби. Аналізувати умови, що сприяють виникненню спалахів сибірки, зокрема природні вогнища, порушення біобезпеки та кліматичні чинники. Розробляти комплекс профілактичних заходів для кінного господарства (вакцинація, дезінфекція, контроль пасовищ, санітарна просвіта персоналу). Планувати дії при підозрі або підтвердженні випадку сибірки, включаючи негайне реагування, ізоляцію, повідомлення компетентних органів та утилізацію трупів. Працювати з нормативною документацією (інструкціями, наказами, ветеринарними вимогами) щодо профілактики сибірки. Розробляти адаптовані до конкретного господарства протиепізоотичні плани, що враховують інфраструктуру, тип господарства та епізоотичну ситуацію. Аргументовано представляти запропоновані заходи у вигляді короткого звіту або плану дій для ветеринарного нагляду.	10
Лекція 5. Державні та міжнародні програми запобігання зоонозам серед коней. Сучасні вакцини та технології імунопрофілактики у коней. Встановлення і контроль статусу господарства щодо заразних хвороб.	Описувати основні державні програми запобігання зоонозам серед коней в Україні та принципи їх реалізації. Пояснювати цілі та механізми міжнародних ініціатив (наприклад, WOAH, FAO, WHO) у сфері зоонозної профілактики в конярстві. Характеризувати сучасні ветеринарні вакцини для коней, зокрема проти сибірки, сказу, грипу, лістеріозу тощо. Порівнювати технології імунопрофілактики, включаючи живі, інактивовані, рекомбінантні вакцини, векторні системи тощо. Оцінювати переваги та недоліки різних схем вакцинації з урахуванням віку тварин, епізоотичного стану, цільового призначення коней. Пояснювати порядок встановлення епізоотичного статусу господарства, включаючи відбір проб, серологічний моніторинг, ведення документації. Розробляти рекомендації щодо підтримання благополучного статусу господарства щодо заразних хвороб відповідно до національних та міжнародних вимог.	-
Лабораторна/практична робота 5. Практичне застосування заходів профілактики зоонозів: бруцельоз і лістеріоз. Планування заходів із захисту персоналу та тварин.	Розпізнавати основні клінічні та епізоотологічні ознаки бруцельозу та лістеріозу у коней. Оцінювати зоонозний потенціал бруцельозу й лістеріозу, з урахуванням ризиків для працівників господарств, ветеринарного персоналу та споживачів продукції. Розробляти заходи профілактики для тварин, включаючи схеми вакцинації, контроль репродуктивного здоров'я, ізоляцію підозрілих випадків. Планувати заходи біобезпеки для персоналу, зокрема використання індивідуального захисту, санітарну обробку, навчання та обмеження контактів із біологічними ризиками. Визначати критичні точки ризику зараження у виробничому процесі та пропонувати ефективні методи їх нейтралізації. Складати план комплексних заходів із профілактики зоонозів для конкретного типу господарства (племінне, спортивне, рекреаційне).	10

	Працювати з нормативною документацією щодо профілактики зоонозних інфекцій, включаючи інструкції, протоколи та настанови міжнародних організацій.	
Самостійна робота. Розробка заходів профілактики та боротьби з лістеріозом серед конепоголів'я.	<p>Описувати епізоотологічні особливості лістеріозу у коней, включаючи шляхи зараження, клінічні форми та наслідки інфекції.</p> <p>Аналізувати чинники, що сприяють поширенню лістеріозу, зокрема порушення умов годівлі, зберігання кормів, недостатню вентиляцію та гігієну.</p> <p>Розробляти комплекс профілактичних заходів для кінного господарства, таких як контроль якості кормів, ізоляція новоприбулих тварин, дезінфекція приміщень, санітарна просвіта персоналу.</p> <p>Планувати дії при виявленні або підозрі на лістеріоз, включаючи клінічний моніторинг, ізоляцію хворих тварин, повідомлення компетентних органів, епізоотичне розслідування.</p> <p>Застосовувати нормативні документи (інструкції, накази, настанови) щодо профілактики та боротьби з лістеріозом у коней.</p> <p>Складати адаптований до конкретного господарства план біобезпеки, який враховує тип утримання, структуру кормової бази та регіональні ризики.</p> <p>Аргументовано представляти розроблені заходи у вигляді структурованого звіту або плану дій, спрямованого на зниження ризиків лістеріозу серед конепоголів'я.</p>	10
Модульна контрольна робота 1.	Модуль 1. Комплексне планування та управління біобезпекою і епізоотичним контролем у кінному господарстві	30
Всього за модулем 1		100
Модуль 2. Біобезпека та лабораторна діагностика бактеріальних інфекцій у коней		
Тема ... Назва		
Лекція 6. Роль ветеринарного лікаря у системі «Єдиного здоров'я». Етика та комунікація з власниками тварин.	<p>Пояснювати концепцію «Єдиного здоров'я» та роль ветеринарної медицини у забезпеченні спільного здоров'я людей, тварин і довкілля.</p> <p>Аналізувати взаємозв'язки між зоонозними інфекціями, епідеміологічними ризиками та міждисциплінарною взаємодією у контексті роботи ветеринарного лікаря.</p> <p>Визначати етичні принципи професійної діяльності ветеринарного фахівця, зокрема у сфері профілактики, лікування, евтаназії, конфіденційності та поводження з тваринами.</p> <p>Розрізняти типи комунікацій із власниками тварин, враховуючи емоційні, соціальні та культурні аспекти взаємодії.</p> <p>Формулювати ефективні стратегії комунікації у складних або кризових ситуаціях (виявлення інфекцій, карантин, епізоотія).</p> <p>Аргументовано доносити до власників тварин важливість профілактичних заходів, вакцинації та дотримання ветеринарних рекомендацій.</p> <p>Визначати особисту відповідальність ветеринарного лікаря у забезпеченні суспільного здоров'я та запобіганні поширенню зоонозних хвороб.</p>	-
Лабораторна/практична робота 6. Діагностика родококової інфекції коней: бактеріологічний і серологічний підходи.	<p>Пояснювати біологічні властивості збудника <i>Rhodococcus equi</i> та його епідеміологічне значення для молодняку коней.</p> <p>Виконувати відбір біологічного матеріалу (трахеальний аспірат, носові змиви, кров) відповідно до вимог лабораторної діагностики.</p> <p>Застосовувати методику бактеріологічного посіву з подальшим виділенням та ідентифікацією <i>R. equi</i> в лабораторних умовах.</p> <p>Проводити серологічні дослідження (наприклад, ІФА) для виявлення антитіл до збудника та оцінки стану інфікування.</p> <p>Інтерпретувати результати лабораторних досліджень, розрізняючи позитивні, негативні та сумнівні показники.</p> <p>Порівнювати ефективність бактеріологічного та серологічного методів у діагностиці родококозу залежно від стадії хвороби.</p> <p>Оцінювати результати дослідження у контексті клінічної картини та епізоотичної ситуації в господарстві.</p>	10
Самостійна робота. Розробка заходів профілактики та	Описувати епізоотологічні особливості туберкульозу у коней, включаючи збудників, шляхи зараження, перебіг і наслідки хвороби.	5

<p>боротьби з туберкульозом серед конепоголів'я</p>	<p>Аналізувати фактори, що сприяють поширенню туберкульозу в кінних господарствах, зокрема недотримання правил біобезпеки, тісний контакт із хворими тваринами інших видів. Розробляти комплекс профілактичних заходів, включаючи регулярний моніторинг, ізоляцію підозрілих тварин, санітарну обробку приміщень, обмеження контактів. Планувати дії у випадку виявлення туберкульозу, включаючи діагностичні заходи, сповіщення органів ветеринарного нагляду, протиепізоотичні кроки. Застосовувати нормативно-правові документи, що регламентують облік, діагностику та ліквідацію туберкульозу у коней. Створювати адаптований до конкретного господарства протитуберкульозний план, враховуючи тип утримання, джерела ризику та регіональні особливості. Готувати звіт або план заходів, аргументуючи ефективність розроблених профілактичних і контрольних дій.</p>	
<p>Лекція 7. Сертифікація, облік, звітність, карантин. Законодавство, контроль на кордонах, міжвідомча взаємодія.</p>	<p>Пояснювати принципи ветеринарної сертифікації та її роль у забезпеченні епізоотичної безпеки та міжнародної торгівлі тваринами й продуктами тваринного походження. Інтерпретувати положення чинного ветеринарного законодавства України та міжнародних нормативних актів (WOAH, EC, Codex Alimentarius) щодо обліку, звітності та карантину. Аналізувати процедури епізоотичного обліку й звітності при виявленні та ліквідації заразних хвороб, у тому числі карантинних. Оцінювати ефективність системи ветеринарного контролю при переміщенні тварин через державний кордон та всередині країни. Визначати функції і зони відповідальності ветеринарних служб, митних, прикордонних та інших органів у системі міжвідомчої взаємодії. Розробляти алгоритми дій ветеринарного лікаря у випадках введення/зняття карантину відповідно до нормативних вимог. Обґрунтовувати необхідність документального супроводу (ветеринарні сертифікати, журнали обліку, довідки) при транспортуванні тварин. Формулювати пропозиції щодо удосконалення системи звітності та контролю для попередження поширення інфекційних захворювань. Застосовувати принципи належної ветеринарної практики та етичної відповідальності у процесі оформлення ветеринарної документації.</p>	
<p>Лабораторна/практична робота 7. Лабораторна діагностика правця у коней: культуральне виділення та ідентифікація Clostridium tetani. Використання редуційних середовищ, тест на токсигенність.</p>	<p>Пояснювати принципи бактеріологічної діагностики правця та біологічні властивості <i>Clostridium tetani</i> як збудника анаеробної інфекції. Розрізняти методи культивування анаеробних мікроорганізмів, зокрема особливості застосування редуційних поживних середовищ. Виконувати посів матеріалу з підозрою на правець у відповідні живильні середовища з дотриманням вимог біобезпеки. Ідентифікувати ізоляти <i>Clostridium tetani</i> за морфологічними, культуральними, тинкторіальними та біохімічними властивостями. Проводити тест на токсигенність штаму <i>Clostridium tetani</i> (наприклад, in vivo або за допомогою альтернативних методів), аналізуючи результати згідно з діючими протоколами. Оцінювати діагностичну цінність отриманих результатів і робити висновки щодо наявності токсигенної культури в матеріалі. Документувати результати дослідження з використанням лабораторного журналу та заповненням ветеринарної форми відповідного зразка. Дотримуватися норм біобезпеки при роботі з потенційно небезпечними анаеробними збудниками та токсинами у лабораторних умовах.</p>	<p>10</p>
<p>Самостійна робота. Розробка заходів профілактики та боротьби з правцем серед конепоголів'я</p>	<p>Аналізувати етіологічні, епізоотологічні та патогенетичні особливості правця й ботулізму у коней як основи для розробки профілактичних стратегій. Визначати джерела інфекції, шляхи зараження та фактори ризику виникнення правця та ботулізму в господарствах різного типу. Обґрунтовувати доцільність використання специфічної профілактики (вакцинації, введення антитоксинів) у неблагополучних або загрозливих зонах. Розробляти комплексні плани ветеринарно-санітарних заходів щодо попередження й ліквідації спалахів правця та ботулізму серед коней.</p>	<p>5</p>

	<p>Планувати дії ветеринарного лікаря у разі підозри або підтвердження випадків ботулізму чи правця: ізоляція, діагностика, лікування, інформування власників.</p> <p>Оцінювати ефективність впроваджених заходів профілактики на рівні господарства (профілактичні щеплення, санітарія, годівля, утримання).</p> <p>Розробляти інформаційно-роз'яснювальні матеріали для власників тварин щодо запобігання зараженню та раннього виявлення симптомів.</p> <p>Аргументовано захищати обрані підходи до профілактики та боротьби з правцем і ботулізмом під час презентації результатів самостійної роботи.</p>	
<p>Лекція 8. Сап коней: ветеринарно-санітарні заходи та зоонозні ризики. Особливості епізоотичного процесу, міжнародний контроль.</p>	<p>Пояснювати етіологію, патогенез та клінічні форми сапу у коней, включаючи особливості перебігу у природних і лабораторних умовах.</p> <p>Характеризувати епізоотичний процес сапу з урахуванням джерел інфекції, механізмів передачі та чинників, що впливають на його динаміку.</p> <p>Аналізувати зоонозні ризики, пов'язані із сапом, та заходи щодо захисту персоналу, власників тварин і населення.</p> <p>Інтерпретувати міжнародні вимоги щодо контролю сапу (WOAH, ЄС) та порівнювати їх з національним законодавством України.</p> <p>Оцінювати епізоотичну ситуацію щодо сапу в регіональному, національному та глобальному масштабах.</p> <p>Визначати комплекс ветеринарно-санітарних заходів з профілактики, раннього виявлення, обмеження й ліквідації захворювання у випадку спалаху.</p> <p>Планувати дії ветеринарного лікаря у разі підозри або підтвердження випадку сапу відповідно до чинних інструкцій і протоколів.</p> <p>Аргументувати доцільність запровадження карантинних заходів та обмежень при виникненні загрози поширення сапу.</p> <p>Розглядати сап як компонент системи біозахисту та біобезпеки у ветеринарній практиці, зокрема при міжнародному переміщенні коней.</p>	-
<p>Лабораторна/практична робота 8. Методи відбору проб, транспортування і лабораторна діагностика сапу та миту коней, підготовка супровідних документів.</p>	<p>Пояснювати правила біобезпеки при роботі з контагіозними хворобами, зокрема сапом і митом, під час відбору матеріалу для лабораторної діагностики.</p> <p>Розрізняти типи біологічного матеріалу (кров, мазки, виділення, тканини), що використовуються для діагностики сапу (<i>Burkholderia mallei</i>) та миту (<i>Trypanosoma equiperdum</i>).</p> <p>Застосовувати методики правильного відбору проб відповідно до ветеринарно-санітарних вимог та діючих інструкцій.</p> <p>Організувати транспортування проб до лабораторії з дотриманням умов охолодження, маркування, пакування та супровідної документації.</p> <p>Виконувати базові лабораторні методи діагностики сапу (алергічна проба з малеїном, бактеріологічні дослідження) та миту (мікроскопія, серологія).</p> <p>Інтерпретувати результати лабораторних тестів із врахуванням епізоотичної ситуації та клінічної картини у тварин.</p> <p>Оформлювати супровідні документи (ветеринарна форма, направлення на дослідження, акт відбору проб) згідно з вимогами чинного законодавства.</p> <p>Оцінювати якість та повноту заповнення документації для забезпечення простежуваності діагностичного процесу.</p> <p>Дотримуватися етичних та правових норм щодо поводження з хворими тваринами, зокрема під час карантинних заходів і лабораторних досліджень.</p>	10
<p>Самостійна робота. Розробка заходів профілактики та боротьби з інфекційним метритом серед конепоголів'я</p>	<p>Аналізувати етіологічні чинники та епізоотологічні особливості інфекційного метрита у коней (<i>Taylorella equigenitalis</i>) з урахуванням джерел інфекції, механізмів передачі та факторів ризику.</p> <p>Інтерпретувати вимоги міжнародного (WOAH) та національного ветеринарного законодавства щодо діагностики, контролю та профілактики інфекційного метрита.</p> <p>Розробляти комплексні профілактичні програми для племінних господарств і репродуктивних центрів із залученням клінічних, лабораторних та адміністративних заходів.</p> <p>Планувати алгоритм дій ветеринарного лікаря при підозрі або виявленні хвороби: ізоляція, діагностика, лікування, моніторинг контактних тварин.</p>	5

	<p>Оцінювати ризики розповсюдження інфекції внаслідок репродуктивного використання коней та транспортування тварин без належного обстеження.</p> <p>Обґрунтовувати доцільність запровадження регулярного лабораторного контролю жеребців і кобил, зокрема перед паруванням або інсемінацією.</p> <p>Розробляти стратегії інформування власників і працівників господарств щодо важливості репродуктивної гігієни та профілактичних оглядів.</p> <p>Аргументовано захищати запропоновані профілактичні та протиепізоотичні заходи під час презентації або обговорення в аудиторії.</p>	
<p>Лекція 9. Бруцельоз і лістеріоз у коней: зоонозний потенціал та міжгалузева профілактика.</p>	<p>Пояснювати етіологічні особливості бруцельозу (<i>Brucella abortus</i>, <i>B. suis</i>, <i>B. melitensis</i>) та лістеріозу (<i>Listeria monocytogenes</i>) як зоонозних інфекцій, що можуть уражати коней.</p> <p>Характеризувати патогенез, клінічні ознаки та перебіг бруцельозу і лістеріозу у коней з урахуванням особливостей видового несприйняття і латентної форми.</p> <p>Аналізувати механізми передачі інфекції від тварини до людини та між видами тварин, оцінюючи потенційні шляхи занесення збудників у господарства.</p> <p>Інтерпретувати дані епізоотологічного нагляду за бруцельозом і лістеріозом у коней та визначати чинники ризику інфікування.</p> <p>Оцінювати заходи біозахисту в контексті зоонозного контролю в конярстві, зокрема в племінних і спортивних господарствах.</p> <p>Визначати принципи міжгалузевої взаємодії (ветеринарна медицина, охорона здоров'я, аграрний сектор) у системі запобігання зоонозним інфекціям за підходом «Єдине здоров'я».</p> <p>Порівнювати національні та міжнародні вимоги до моніторингу, діагностики й профілактики бруцельозу і лістеріозу у тварин.</p> <p>Формулювати рекомендації щодо інтеграції профілактичних програм для зниження зоонозного ризику в зоні контакту тварин і людини.</p> <p>Аргументовано обґрунтовувати важливість дотримання принципів належної ветеринарної практики при роботі з потенційно небезпечними збудниками.</p>	-
<p>Лабораторна/практична робота 9. Діагностика сказу у коней. Робота з вакцинами та засобами імунопрофілактики. Підбір вакцини, складання плану вакцинації.</p>	<p>Пояснювати патогенез, клінічні ознаки та епізоотологічні особливості сказу у коней як невиліковного зоонозного захворювання.</p> <p>Описувати методи лабораторної діагностики сказу (флуоресцентна мікроскопія, ІФА, ПЛР, біопроба) та оцінювати їх діагностичну інформативність.</p> <p>Дотримуватися правил біобезпеки при роботі з матеріалом, підозрілим на сказ, та під час імунопрофілактичних маніпуляцій.</p> <p>Порівнювати доступні на ринку вакцини проти сказу для коней за типом, способом введення, тривалістю імунітету та виробником.</p> <p>Підбирати оптимальний варіант вакцини з урахуванням епізоотичної ситуації, віку, репродуктивного статусу та цільового використання тварини.</p> <p>Складати індивідуальні та групові плани вакцинації проти сказу у коней з дотриманням ветеринарно-санітарних вимог та законодавства.</p> <p>Заповнювати супровідну документацію (журнал вакцинацій, ветеринарні форми) та вести реєстр імунізованих тварин.</p> <p>Аргументувати доцільність профілактичної імунізації коней проти сказу як складової системи біозахисту та суспільної безпеки.</p> <p>Інформувати власників тварин щодо правил вакцинації, термінів ревакцинації та заходів у разі підозри на контакт з хворою твариною.</p>	10
<p>Самостійна робота. Розробка заходів профілактики та боротьби з дерматомікозами серед конепоголів'я</p>	<p>Аналізувати етіологічні особливості та умови поширення дерматомікозів у коней (трихофітія, мікроспорія, фавус) у різних господарських умовах.</p> <p>Інтерпретувати механізми передачі грибкових інфекцій та оцінювати роль факторів навколишнього середовища, утримання й догляду в їх поширенні.</p> <p>Характеризувати клінічні ознаки дерматомікозів, диференціальну діагностику та принципи лабораторного підтвердження діагнозу.</p> <p>Розробляти алгоритм дій ветеринарного лікаря у разі виявлення дерматомікозів: ізоляція тварин, діагностика, лікування, дезінфекція.</p> <p>Планувати заходи профілактики з урахуванням типу господарства, вікової структури поголів'я, сезону та інтенсивності використання коней.</p>	5

	<p>Обґрунтовувати вибір протигрибкових засобів (місцевих, системних, вакцин) з урахуванням безпечності, ефективності та вартості.</p> <p>Складати план санітарно-гігієнічних і профілактичних заходів: утримання, дезінфекція приміщень, інвентарю та середовища.</p> <p>Інформувати персонал господарства і власників коней про ризики зоонозу, методи індивідуального захисту та необхідність дотримання ветеринарних приписів.</p> <p>Презентувати та аргументовано захищати розроблені протиепізоотичні заходи у форматі звіту, плану або усної доповіді.</p>	
<p>Лекція 10. Сказ у коней: біологічні особливості, вакцинація, заходи безпеки профілактика, імунізація. Роль коней у ланцюгу передачі зоонозних хвороб.</p>	<p>Пояснювати патогенез, клінічні прояви та перебіг сказу у коней як зоонозного захворювання.</p> <p>Аналізувати епізоотологічні особливості поширення сказу серед коней у різних біогеографічних зонах, з урахуванням джерел інфекції та векторів.</p> <p>Оцінювати роль коней у ланцюгу передачі вірусу сказу людям та іншим тваринам, зокрема в умовах сільського та рекреаційного середовища.</p> <p>Інтерпретувати вимоги законодавства щодо обов'язкової імунізації проти сказу та протиепізоотичних заходів у разі виявлення хвороби.</p> <p>Характеризувати типи вакцин проти сказу, механізм їх дії, вимоги до зберігання, транспортування та застосування в умовах господарства.</p> <p>Планувати комплексні заходи біозахисту в конярських господарствах із включенням вакцинації, моніторингу, обліку й інформування персоналу.</p> <p>Порівнювати міжнародні та національні підходи до профілактики сказу у тварин та інтегрувати принципи «Єдиного здоров'я» у систему ветеринарного нагляду.</p> <p>Розробляти схеми імунізацій проти сказу для різних категорій коней з урахуванням віку, функціонального призначення та епізоотичної ситуації.</p> <p>Обґрунтовувати значення міжгалузевої взаємодії у профілактиці сказу (ветеринарна служба, медицина, екологічні органи, громади).</p> <p>Аргументовано захищати важливість щеплення коней як складової системи суспільної безпеки та профілактики смертельно небезпечних зоонозів.</p>	-
<p>Лабораторна/практична робота 10. Моделювання спалаху грипу коней у господарстві. Розробка комплексу протиепізоотичних заходів. Аналіз ефективності вакцинації проти грипу: розрахунок рівня охоплення популяції. Робота з таблицями, побудова графіків вакцинації.</p>	<p>Імітувати сценарій спалаху грипу коней у господарстві з використанням заданих вихідних даних щодо поголів'я, клінічних випадків та імунного статусу тварин.</p> <p>Розробляти комплекс протиепізоотичних заходів у разі виявлення грипу: ізоляція, обмеження руху, дезінфекція, вакцинація, інформування персоналу.</p> <p>Пояснювати принципи формування колективного імунітету та значення вакцинації в обмеженні розповсюдження інфекції в популяції коней.</p> <p>Розраховувати рівень охоплення вакцинацією, необхідний для ефективного контролю грипу, з урахуванням показників сприйнятливості та імунітету.</p> <p>Оцінювати ефективність існуючих схем вакцинації за допомогою аналітичних таблиць і графіків (у Excel або аналогічному програмному середовищі).</p> <p>Працювати з даними: правильно оформлювати таблиці, проводити базовий аналіз (середні значення, відсоткові показники, динаміка), візуалізувати результати.</p> <p>Інтерпретувати отримані графіки щодо динаміки вакцинації та епізоотичного процесу (кількість хворих, охоплення, зниження ризику спалаху).</p> <p>Обґрунтовувати рішення щодо доцільності ревакцинації, зміни схеми імунізації або впровадження екстреної вакцинації у разі загрози спалаху.</p> <p>Формулювати висновки щодо ефективності вакцинації та надавати рекомендації для господарства щодо подальших профілактичних дій.</p> <p>Презентувати результати своєї роботи у вигляді короткого звіту з таблицями, графіками, планом дій і коментарями щодо ефективності заходів.</p>	10
<p>Модульна контрольна робота 2.</p>	<p>Вірусні інфекції коней: діагностика, імунізація та протиепізоотичні заходи</p>	30
<p>Всього за модулем 2</p>		100

Модуль 3. Вірусні інфекції коней: діагностика, імунопрофілактика та протиепізоотичні заходи		
Лекція 11. Інфекційна анемія коней: епізоотологія, діагностика, серологічний моніторинг та контроль. Підходи до недопущення поширення в популяції.	<p>Описувати епізоотологічні особливості інфекційної анемії коней (ІАК), включаючи механізми передачі, фактори ризику та регіональні особливості поширення.</p> <p>Пояснювати клінічну картину, патогенез та наслідки інфекційної анемії для індивідуального коня і популяції загалом.</p> <p>Аналізувати методи діагностики ІНАН, зокрема серологічні тести, їх чутливість і специфічність.</p> <p>Інтерпретувати результати серологічного моніторингу, враховуючи необхідність повторних досліджень та підтвердження статусу.</p> <p>Оцінювати заходи ветеринарного контролю та обмеження, які застосовуються у разі виявлення позитивних тварин.</p> <p>Розробляти підходи до недопущення поширення інфекційної анемії у популяції, включаючи контроль за переміщенням тварин, ізоляцію та знищення інфікованих особин.</p> <p>Пояснювати юридичні та етичні аспекти поводження з хворими тваринами, зокрема в умовах племінного, спортивного або приватного утримання.</p>	-
Лабораторна/практична робота 11. Вивчення імунологічних препаратів проти герпесвірусної інфекції коней. Порівняння типів вакцин, аналіз схем щеплення.	<p>Розпізнавати основні типи вакцин проти герпесвірусної інфекції: інактивовані, живі атенуйовані, субдиничні.</p> <p>Порівнювати схеми щеплення з урахуванням віку, репродуктивного статусу й епізоотичної ситуації.</p> <p>Оцінювати переваги й недоліки різних вакцин за показниками імуногенності, тривалості захисту, безпечності.</p> <p>Інтерпретувати інструкції до застосування імунологічних препаратів.</p> <p>Аргументовано обґрунтовувати вибір вакцини для конкретного господарства.</p>	10
Самостійна робота. Розробка заходів профілактики та боротьби з ІНАН коней серед конепоголів'я	<p>Пояснювати патогенез і хронічний перебіг ІНАН.</p> <p>Аналізувати епізоотичну ситуацію і механізми передачі інфекції.</p> <p>Визначати заходи біозахисту та контролю в осередках інфекції.</p> <p>Планувати програми моніторингу, серологічного контролю, ізоляції та вибракування.</p> <p>Складати рекомендації для профілактики занесення вірусу в господарство.</p>	4
Лекція 12. Грип коней як транскордонна інфекція: міжнародна взаємодія у профілактиці, вакцинація, санітарно-ветеринарний контроль.	<p>Характеризувати грип коней як об'єкт міжнародного ветеринарного контролю.</p> <p>Аналізувати глобальні й регіональні системи моніторингу.</p> <p>Визначати роль вакцинації в системі транскордонної біобезпеки.</p> <p>Інтерпретувати нормативні документи щодо переміщення коней.</p> <p>Обґрунтовувати значення міжнародної співпраці для попередження поширення вірусу.</p>	-
Лабораторна/практична робота 12. Ідентифікація комах-переносників вірусних енцефаломієлітів. Вивчення біології векторів, складання рекомендацій для зменшення ризиків.	<p>Розпізнавати основні види комах-векторів (комарі, мошки, гедзі).</p> <p>Оцінювати біологічні характеристики векторів, пов'язані з передачею вірусів.</p> <p>Визначати умови, які сприяють розмноженню комах і поширенню хвороб.</p> <p>Складати рекомендації щодо зменшення чисельності переносників.</p> <p>Обґрунтовувати значення контролю векторів у межах програм профілактики енцефалітів.</p>	10
Самостійна робота. Розробка заходів профілактики та боротьби з грипом серед конепоголів'я	<p>Аналізувати механізми поширення грипу та фактори ризику.</p> <p>Розробляти схеми вакцинації з урахуванням циркулюючих штамів.</p> <p>Планувати протиепізоотичні заходи в разі підозри або спалаху.</p> <p>Визначати заходи з біозахисту та зниження стресу у тварин.</p> <p>Готувати інформативні матеріали для персоналу та власників тварин.</p>	4
Лекція 13. Герпесвірусні інфекції коней: профілактика абортів та респіраторних форм. Планування вакцинації	<p>Пояснювати патогенез абортгенних і респіраторних форм герпесвірусної інфекції.</p> <p>Аналізувати наслідки інфекції для репродуктивного здоров'я коней.</p> <p>Обґрунтовувати необхідність планової вакцинації вагітних кобил.</p> <p>Інтерпретувати ветеринарно-санітарні заходи у разі абортів.</p> <p>Формулювати стратегії імунопрофілактики.</p>	-

і захист репродуктивного здоров'я.		
Лабораторна/практична робота 13. Діагностика вірусних ентеритів (адено-, рота-віруси) у лошат. Відбір проб фекалій, тест-системи, інтерпретація результатів.	Виконувати правильний відбір проб фекалій для діагностики. Визначати показання до застосування тест-систем. Застосовувати ІФА, ПЛР-тестування або латекс-аглютинаційні тести. Інтерпретувати результати лабораторної діагностики. Формулювати подальші дії у разі позитивного результату.	10
Самостійна робота. Розробка заходів профілактики та боротьби з ринопневмонією серед конепоголів'я	Аналізувати клінічну картину й епізоотичні особливості ринопневмонії. Розробляти комплекс профілактичних і лікувально-організаційних заходів. Обґрунтовувати необхідність щеплення й карантину новоприбулих тварин. Складати план протиепізоотичних дій при підозрі на ринопневмонію. Підготовлювати рекомендації для господарств різного типу.	4
Лекція 14. Вірусні енцефаломієліти коней: екоепідеміологічні аспекти. Переносники (комахи), зміна клімату, адаптація підходів до профілактики.	Пояснювати зв'язок між кліматичними змінами та поширенням енцефалітів. Ідентифікувати основні типи вірусів і векторів, що викликають енцефаломієліти. Інтерпретувати вплив екосистемних чинників на циркуляцію збудників. Обґрунтовувати необхідність адаптації профілактичних стратегій до регіональних умов. Оцінювати ризики для здоров'я людей у межах концепції «Єдине здоров'я».	-
Лабораторна/практична робота 14. Лабораторна діагностика вірусних інфекцій коней: африканська чума, вірусний артеріїт, везикулярний стоматит. Порівняльний аналіз методів ПЛР та ІФА. Вибір проб для досліджень.	Розрізняти клінічні ознаки трьох небезпечних вірусних хвороб коней. Вибирати доцільний метод (ПЛР чи ІФА) відповідно до мети дослідження. Визначати типи біоматеріалу для діагностики кожної хвороби. Інтерпретувати результати ПЛР та ІФА для ухвалення рішень. Порівнювати чутливість та специфічність методів для різних інфекцій.	10
Самостійна робота. Розробка заходів профілактики та боротьби з енцефалітом долини річки Муррея, Венесуельським енцефалітом, австралійським енцефалітом серед конепоголів'я	Аналізувати особливості тропічних/екзотичних енцефалітів. Розробляти заходи біозахисту з урахуванням інфекцій, які мають потенціал заносу. Визначати групи ризику серед коней. Підбирати профілактичні заходи в умовах відсутності специфічної вакцини. Інформувати персонал про ризики для людей і правила запобігання укусам переносників.	4
Лекція 15. Аденовірусна, ротавірусна та інші вірусні інфекції молодняку коней: роль у загальному біобезпековому ланцюгу. Попередження спалахів у тваринницьких комплексах.	Визначати вірусні інфекції, що мають найбільше значення у лошат. Аналізувати роль профілактики ентеритів у загальному біобезпековому ланцюгу. Планувати заходи, спрямовані на зниження неонатальної смертності. Оцінювати ефективність вакцин та пасивного імунітету. Формулювати заходи щодо запобігання спалахам у стайнях і розплідниках.	-
Лабораторна/практична робота 15. Серологічні	Пояснювати серологічні принципи діагностики ІНАН. Використовувати Coggins-тест або ІФА для виявлення антитіл.	10

методи виявлення інфекційної анемії коней.	Оцінювати достовірність результатів. Визначати алгоритм дій у разі позитивного результату. Формулювати пропозиції щодо епізоотичного контролю та вибракування.	
Самостійна робота. Розробка заходів профілактики та боротьби з везикулярним стоматитом серед конепоголів'я	Аналізувати клінічні прояви й ризики плутанини з іншими хворобами. Визначати заходи ізоляції, дезінфекції, контролю інсектів. Оцінювати потенційну небезпеку для персоналу. Розробляти план дій при підозрі або спалаху. Обґрунтовувати необхідність міжнародного повідомлення при виявленні хвороби.	4
Модульна контрольна робота 3.	Модуль 3. Вірусні інфекції коней: діагностика, імунопрофілактика та протиепізоотичні заходи	30
Всього за модулем 1		100
Навчальна робота	$(M1 + M2)/2 * 0,7 \leq 70$	
Екзамен/залік	30	
Всього за курс	$(\text{Навчальна робота} + \text{екзамен}) \leq 100$	

8.2. Шкала оцінювання знань здобувача вищої освіти

Рейтинг здобувача вищої освіти, бали	Оцінка за національною системою (екзамени/заліки)
90-100	відмінно
74-89	добре
60-73	задовільно
0-59	незадовільно

8.3. Політика оцінювання

Політика щодо дедлайнів та перескладання	Роботи, які здаються із порушенням термінів без поважних причин, оцінюються на нижчу оцінку. Перескладання модулів відбувається із дозволу лектора за наявності поважних причин (наприклад, лікарняний).
Політика щодо академічної доброчесності	Списування під час контрольних робіт та екзаменів заборонені (в т.ч. із використанням мобільних девайсів). Курсові роботи, реферати повинні мати коректні текстові посилання на використану літературу
Політика щодо відвідування	Відвідування занять є обов'язковим. За об'єктивних причин (наприклад, хвороба, міжнародне стажування) навчання може відбуватись індивідуально (в он-лайн формі за погодженням із деканом факультету)

9. Навчально-методичне забезпечення:

- електронний навчальний курс навчальної дисципліни (на навчальному порталі НУБіП України eLearn
- Ветеринарні превентивні технології заразних хвороб коней (<https://elearn.nubip.edu.ua/course/view.php?id=5119>);
- конспекти лекцій та їх презентації (в електронному вигляді);
- підручники, навчальні посібники, практикуми;
- методичні матеріали щодо вивчення навчальної дисципліни для здобувачів вищої освіти денної та заочної форм здобуття вищої освіти;
- програма навчальної (виробничої) практики навчальної дисципліни.

10. Рекомендовані джерела інформації

1. Aiello S. E., Moses M. A. (eds.). The Merck Veterinary Manual. 11th ed. Whitehouse Station, NJ: Merck & Co., Inc., 2016. 2945 p.
2. Hartmann K., Sykes J. (ред.). Canine Infectious Diseases: Self-Assessment Color Review. Boca Raton: CRC Press, 2018. 288 с.

3. Heinrich N., Eisenschenk M., Harvey R., Nuttall T. *Skin Diseases of the Dog and Cat: A Color Handbook*. 3rd ed. Boca Raton: CRC Press, 2019. 312 с.
4. Holubovska O. A., Andreichyn M. A., Shkurba A. V. [et al.]; ed. by Holubovska O. A. *Infectious Diseases: textbook*. Kyiv: AUS Medicine Publishing, 2018. 664 p.
5. Melnyk V. V., Martyniuk O. G., Nedosiekov V. V., Radzykhovskiy M. L. *Glossary of epidemiological terms: study guide*. Kyiv: NUBiP of Ukraine, 2024. 104 p.
6. MSD veterinary manual [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.msddvetmanual.com/>
7. Radostits O. M., Gay C. C., Hinchcliff K. W., Constable P. D. *Veterinary Medicine: A Textbook of the Diseases of Cattle, Horses, Sheep, Pigs, and Goats*. 11th ed. Saunders Elsevier, 2014. 2065 p.
8. Sykes J. E. (ред.). *Greene's Infectious Diseases of the Dog and Cat*. 5th ed. St. Louis: Elsevier, 2022. 1818 с.
9. Thrusfield M. *Veterinary Epidemiology*. 4th ed. Wiley-Blackwell, 2018. 888 p.
10. Weese J. S., Evason M. (ред.). *Infectious Diseases of the Dog and Cat: A Color Handbook*. Boca Raton: CRC Press, 2019. 320 с.
11. Ветеринарний простір [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.vet.ua/>
12. Всесвітня організація охорони здоров'я тварин [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.woah.org/en/home/>
13. Державна служба України з питань безпечності харчових продуктів та захисту споживачів [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://dpss.gov.ua/>
14. Кассіча В. Ю., Ушкалов В. О., Волосянко О. В. [та ін.]; за заг. ред. Кассіча В. Ю. *Туберкульоз тварин в Україні та засоби діагностики та боротьби з ним: кол. монографія*. Одеса, 2020. 130 с.
15. Кафедра ветеринарної епідеміології та охорони здоров'я тварин [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://nubip.edu.ua/node/1178>
16. Коваленко В. Л., Гаркавенко Т. О., Сонько М. П. *Ветеринарна дезінфекція, дезодорація, дезінсекція, дезінвазія, дератизація*. Київ, 2019. 33 с.
17. Козловська Г. В., Васильєва Т. Б., Мазур Т. В. *Ешерихіози тварин: монографія*. Київ: ФОП Ямчинський О. В., 2021. 113 с.
18. Корнієнко Л. Є., Бусол В. О., Недосєков В. В. [та ін.]; за ред. Бусола В. О., Корнієнка Л. Є. *Хронічні інфекційні хвороби тварин*. Біла Церква, 2009. 291 с.
19. Корнієнко Л. Є., Бусол В. О., Недосєков В. В. [та ін.]; за ред. Корнієнка Л. Є. *Інфекційні хвороби тварин з везикулярним синдромом: навч. посіб.* Біла Церква: БДАУ, 2011. 272 с.
20. Корнієнко Л. Є., Наливайко Л. І., Недосєков В. В. [та ін.]; за ред. Корнієнка Л. Є. *Інфекційні хвороби птиці: навч. посіб.* Херсон: Олді-плюс, 2019. 528 с.
21. Литвин В. П., Олійник Л. В., Корнієнко Л. Є. [та ін.]. *Факторні хвороби сільськогосподарських тварин*. Біла Церква, 2002. 303 с.
22. Литвиненко В. М., Мельник В. В., Недосєков В. В., Сорокіна Н. Г., Мартинюк О. Г.; за ред. Литвиненка В. М. *Епізоотологія інфекційних хвороб у схемах і діаграмах: наоч. посібник*. Ч. 1. Київ: Ред.-вид. від. НУБіП України, 2021. 165 с.
23. Литвиненко В. М., Мельник В. В., Сорокіна Н. Г., Ситюк М. П., Стець В. В.; за ред. Литвиненка В. М. *Епізоотологія інфекційних хвороб у схемах і діаграмах: наоч. посібник*. Ч. 2. Київ: Ред.-вид. від. НУБіП України, 2022. 165 с.
24. Мельник В. В., Недосєков В. В., Мартинюк О. Г., Ситнік В. А. *Словник епідеміологічних термінів: навч. посіб.* Київ: ФОП Ямчинський О. В., 2023. 123 с.
25. Навчально-інформаційний портал НУБіП України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://elearn.nubip.edu.ua>
26. Недосєков В. В. [та ін.] *Інфекційні хвороби коней: навчальний посібник*. Київ: Науково-методичний центр ВФПО, 2021. 141 с.
27. Недосєков В. В. [та ін.] *Інфекційні хвороби птиці: електрон. посібник*. Київ: [б. в.], 2020.
28. Недосєков В. В., Блаха Т., Ситюк М. П. [та ін.]. *Основи біобезпеки та благополуччя тварин: монографія*. Ніжин, 2021. 252 с.
29. Недосєков В. В., Гонтарь А. М., Сорокіна Н. Г., Кісера Я. В. *Інфекційні хвороби собак і котів: навч. посіб.* Київ: НМЦ «Агроосвіта», 2021. 98 с.

30. Недосєков В. В., Мельник В. В., Макаров В. В. Транскордонні хвороби тварин з основами стемпінг-ауту: навч. посіб. Херсон: Грінь ДС, 2015. 336 с.
31. Продовольча та сільськогосподарська організація ООН (ФАО) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.fao.org/animal-health/en>
32. Радзиховський М. Л., Дишкант О. В., Мельник В. В. [та ін.]. Коронавірусні інфекції у собак: монографія. Житомир: ПП «Євро-Волинь», 2023. 228 с.
33. Синицин В. А. (ред.). Проблеми інфекційних хвороб тварин: монографія. Ніжин: ПП Лисенко М. М., 2015. 544 с.
34. Фещенко Ю. І., Журило О. А., Барбова А. І. Лабораторна діагностика туберкульозної інфекції: навч. посіб. Київ: ВСВ «Медицина», 2019. 304 с.